

Infokrantje Patrick Van Speybroeck en Marijke Cambier

DI^{WA?}FAM!

MEER DAN EEN WOORD

BELGIË-BELGIQUE
P.B. - P.P.
9940 EVERGEM
BC 18569

Verschijnt driemaandelijks, 5de jaargang, nr. 13, december 2012

V.U.: Van Damme Lies en De Maesschalck Philippe, Kriekerijstraat 6, 9040 Gent

Registratienr.: P708873

Kantoor van uitgifte: Evergem

INHOUD

VOORWOORD

door Patrick Van Speybroeck

DE TOEKOMSTIGE DOKTER VAN HET ZIEKENHUIS AAN HET WOORD

door Hector Bámaca

IN BEELD: HOSPITALITO 'MADRE Y HIJO'

ALLES KABELT RUSTIG VERDER...

Over kippen, konijnen en het ziekenhuis

door Marijke Cambier

Marijke en Patrick

VOORWOORD

Beste Vrienden van overal in België,

In het vorige infokrantje kon je lezen dat de werkzaamheden aan het ziekenhuisje hervat zijn, ... maar dan op Guatemalteeks ritme en met de Guatemalteekse mogelijkheden. Bij het graven van de sleuven voor de waterleidingen, stootte men op grote rotsblokken, dit zorgde voor extra zwaar werk (*zie ook de foto's in het midden van dit krantje*).

Onder leiding van ingenieur Osvaldo werden alle buizen gelegd voor de toevoer van warm en koud water en voor de afvoer van het afval- en regenwater. We voorzien tevens verwarming in de kamers voor de vrouwen en de kinderen, want in Fraternidad kan het flink koud worden. Het was een zware klus om de nodige sleuven te graven en te boren.

Uiteindelijk werd het een mooie, grote wirwar van buizen en koppelingen, voorzien van de nodige isolatie.

Begin november was deze klus klaar. Momenteel is een ploeg bezig met de ondervloer klaar te leggen zodat er daarna gevloerd kan worden. Ook de werken aan de grote watertank vorderen langzaam.

Voor Nieuwjaarswensen is het misschien nog een beetje te vroeg maar ik wens aan iedereen een prettig Sinterklaasfeest.

Voor de kinderen van Guatemala is dit feest niet gebruikelijk. Maar toch spelen onze kinderen; rond Allerheiligen maakt iedereen met stokjes en dun papier een vlieger. Ze organiseren wedstrijden, 'om ter 't mooist en om ter 't hoogst'. Echter dikwijls steekt de vooruitgang stokken in de wielen en blijven mooie vliegers gevangen hangen aan de elektriciteitsdraden. Slechts heel kort bederft dit de sfeer want al snel maken de kinderen een nieuwe vlieger!

Dank aan iedereen die ons project zal gedenken met Sinterklaas. Ik sta er versteld van waar de steun voor ons project overal vandaan komt. Van harte dank aan alle bekenden, maar ook aan de heel vele onbekenden. Hopelijk kunnen we elkaar ooit eens ontmoeten.

Warme groeten.

Patrick Van Speybroeck

DE TOEKOMSTIGE DOKTER VAN HET ZIEKENHUIS AAN HET WOORD

Beste Amigos de Bélgica,

Ik ben Hector Bámaca en werd geboren op 24 december 1970. Mijn ouders zijn arme boeren en lieten mij enkel naar de lagere school gaan. In mijn vrije uren werkte ik mee met mijn ouders op de akkers. Tijdens de vakanties ging ik voor 3 maanden mee met mijn vader naar de plantages om er koffie te plukken.

Op mijn 18de nam ik de beslissing om te gaan studeren, wat in die jaren van de burgeroorlog zeker niet evident was. Ik ging bij Pater Eric, maar deze wilde mij enkel helpen als ik in de molen ging werken. Na 1 jaar middelbaar, kwam Patrick naar San Miguel en kon ik bij hem op de boerderij gaan werken. Ik zorgde voor de geiten en zaaide groenten. Ook kreeg ik de kans om meubels te maken in zijn schrijnwerkersatelier. Patrick betaalde voor de uren dat ik werkte en daarmee betaalde ik mijn studies, hij leerde mij ook sparen. Zijn overtuiging was dat iedereen kan sparen. Gelukkig dat hij mij dit leerde, het heeft mij toen en ook later enorm geholpen. Patrick zorgde ervoor dat ik naar het college van de broeders van de Christelijke scholen kon in Santa Maria Visitación in Sololá.

Het studiebeurzen-programma van DIFAM begon rond die tijd. Met steun van pleegoudergezinnen uit België konden wij studeren. Yvette en Hugo, Paul en Theresa zal ik nooit vergeten.

Dankzij hen en Patrick kreeg ik de kans om na mijn middelbaar naar de universiteit te gaan en geneeskunde te studeren.

Na het beëindigen van mijn studies in 2002, begon ik te werken in een privé ziekenhuis in Quetzaltenango, daarna werkte ik 3 jaar in het hospitaaltje Roppe in Tejutla. Maar omdat ik graag onafhankelijk ben, besliste ik daarna om zelf een praktijk op te starten. Zo kon ik zelf verantwoordelijk zijn voor de service die ik wilde geven aan de mensen. Ik werk nu 6 jaar onafhankelijk en ik voel dat de mensen tevreden zijn, mijn cliënteel blijft groeien.

Hector Bámaco

Ondertussen heb ik samen met mijn echtgenote Paulina, 5 kinderen: Yveth is 15 jaar, Kamblin is er 12 en Sury is er 8. Daarna komen onze jongens: Héctor is er 6 en Edgar is 4 jaar. We zijn gelukkig met onze 5 kinderen.

Ongeveer 3 jaar geleden werd voor het eerst de idee geboren om een klein ziekenhuisje te bouwen. Ik praatte hierover met Patrick, want alleen was dit voor mij onmogelijk. Vorig jaar in november zijn we dan eindelijk gestart. DIFAM heeft zich met beide schouders achter het project gezet, omdat het voor de gehele plaatselijke bevolking van dienst zal zijn.

Eigenlijk is dit alles het resultaat van de studiebeurs die ik 18 jaar geleden kreeg van de Vrienden van België, via Patrick. Nooit kunnen wij aan onze pleegouders de studiebeurs terugbetalen, maar nu sta ik als dokter ten dienste van zoveel mensen.

Ik dank mijn pleegouders van harte en hoop dat ze nog vele jaren studenten steunen en dat anderen hun voorbeeld volgen. Ik kreeg mijn talenten, maar zonder hulp kon ik ze niet ontplooiën.

Dankzij DIFAM en de Amigos de Bélgica is voor veel jongeren een weg opengedaan. Ik sta ten dienste als dokter, een ander als ingenieur, een ander als onderwijzer, enz. Het belangrijkste is echter dat DIFAM het ons op die manier mogelijk heeft gemaakt om onze ontwikkeling zelf in handen te nemen.

De studiebeurs bracht voor mij volgende uitkomsten:

- Een diploma behalen om daardoor mijn zieke medemensen te kunnen bijstaan.

- Hulp bieden in noodgevallen, zonder direct te denken aan betaling. Dikwijls komen mensen in nood of ga ik bij mensen thuis in nood, zonder dat ze kunnen betalen.
- Een degelijke opvoeding geven aan mijn kinderen.
- Onze levenswijze veranderen, verbeteren volgens onze opvoeding, betere voeding en betere levensvoorwaarden scheppen.
- Een voorbeeld zijn voor de mensen rondom ons.
- Er steeds van overtuigd blijven dat we ondanks alles vooruit kunnen komen, als we maar een toekomstvisie voor ogen blijven houden.

Dank aan alle Belgische pleegouders die hun hart openstelden voor ons, jongeren van Guatemala. Jullie bijdrage voor een studiebeurs is de beste steun die jullie konden geven aan ons en aan een land in ontwikkeling.

Van Harte,

Dr. Hector Nicolás Bámaca Mejía.

IN BEELD: HOSPITALITO 'MADRE Y HIJO'

Tijdens het graven van de sleuven, stotte men op grote rotsblokken die eerst uit de grond moesten gehaald worden.

waterleidingen

binnenkoer met links de deur van de kinderzaal en rechts de deuren voor de wasplaats en linnenkamer

de 3 vensters van de keuken en de refter

ALLES KABELT RUSTIG VERDER...

Over kippen, konijnen en het ziekenhuis

Hoe gaat het met jullie in het Belgenland?

Hopelijk loopt alles vlotjes ... met of zonder regering, of bankencrisis. Gelukkig liggen onze mensen hier niet zo van wakker,.... Hun dagelijkse strijd om te overleven baart hen al genoeg zorgen.

Wat minder goed nieuws. Pedro, een trouwe werkmans die hard werkte in 'Madre y Hijo' en ook hier in Difam vele karweitjes deed, had een zwaar ongeval met zijn motor. Op een avond kwam hij samen met zijn broer terug van het werk. In een bocht werden ze gegrepen door een auto die uit tegenovergestelde richting kwam. Zwaar gewond werden Pedro en zijn broer overgebracht naar het ziekenhuis in San Marcos. Hij onderging enkele operaties aan zijn been en arm. Omdat hij een helm droeg, waren zijn hoofd wonden gelukkig niet zo erg. Na 10 dagen ziekenhuis in de stad moest hij naar huis ... een langer verblijf in het ziekenhuis kon hij niet betalen. Toen hij aankwam in zijn dorp Sacchilon, was er een grote groep familie en vrienden om hem te verwelkomen. Allen hadden ze iets bij voor de familie: suiker, mais, bloem, melkpoeder, groenten,.... Gelukkig heeft hij die hulp, want nu kan er niemand voor een inkomen zorgen en heeft hij vele medische kosten.... Zijn vrouw en 3 kleine kinderen proberen hem zo goed mogelijk te helpen. Hij ligt nu reeds een kleine maand in zijn bed en kan zich amper bewegen of draaien. Gelukkig krijgt hij hulp van vele burens en familie. De dokters zeggen dat hij een jaar zal moeten herstellen

Hier willen wij proberen in de toekomst met ons ziekenhuisje een betere, betaalbare opvang te garanderen.

De pick-up volgeladen met platen en kippendraad rijden Gustavo en ik richting El Zapote. Een nieuwe groep vrouwen gaat proberen meer 'gezonde kippen' te kweken. DIFAM schenkt hen draad, platen en nagels ... zij zorgen voor het hout en de constructie van het kippenhok. Na het uitladen van het materiaal halen we stift en papier om met een tekening uit te leggen hoe ze het kippenhok moeten bouwen. Gelukkig belooft een timmerman de vrouwen te helpen.

De meeste vrouwen hebben hier een aantal kippen, maar de pest slaat geregeld toe! Om het risico te verminderen geeft Gustavo een mini cursus over hoe we ziektes bij de kippen kunnen voorkomen. We leren hen ook om de kippen te vaccineren tegen ziekten (4 keer per jaar). Drie vrouwen hebben dit vlug geleerd en kunnen aan de slag! De meeste vrouwen zijn nu tijdelijk alleen in hun huis met de kleinste kinderen. Hun echtgenotes zijn met de oudste kinderen nu aan het werk in de finca's aan de kust om koffie te plukken. Na een drietal maand keren ze meestal terug,... hopelijk met wat geld?

Wij hopen dat de vrouwen hun kippen in hun nieuw kippenhok goed verzorgen zodat ze zelf geregeld een kipje kunnen slachten. En later kunnen ze misschien een paar kippen verkopen? Wij duimen!

We zijn opnieuw gestart met de werken aan het hospitaaltje 'Madre y Hijo'. Met de hulp van Osvaldo, een ingenieur uit Tacana, hopen we op goed sanitair met de nodige afvoeren (die hopelijk niet verstoppem!). Meters buizen werden er op een week tijd gelegd, enkel voor de afvoer van afval- en regenwater. Nu komen de leidingen voor drinkwater.

We voorzien ook een grote regentank van 54.000 liter! Want een ziekenhuis kan niet werken zonder water. Er is nog veel werk en er zijn nog veel onkosten.

De laatste dag van oktober reden wij, Gustavo en ik, met een laatste lading materiaal voor de konijnenhokken. Een andere vrouwengroep in Mulebac kreeg een aantal keren les over het leven en het verzorgen van een konijn. Volgende vrijdag komen de koppeltjes konijnen aan. Het is de bedoeling dat ze goed en snel kweken. Zodat ze de 'kleintjes' kunnen verdelen onder familie om verder te kweken. Het zijn konijnen om te slachten en om op te eten (hopelijk voor de kinderen worden het geen knuffelkonijnen). Zo komt er een meer gevarieerde voeding op tafel. Wie een eenvoudig recept heeft om konijn klaar te maken (liefst zonder bier :-), mag het me altijd doorsturen.... Wie weet, kunnen Gustavo en ik een volgende keer samen op pad om kooklessen te geven aan een vrouwengroep?

Heel veel lieve groeten,

Marijke Cambier

STEUN DIFAM

Giften *ZONDER* fiscaal attest op rek. nr. **747-4152500-54**
van 'Projecten Guatemala Patrick Van Speybroeck'

Giften *MET* fiscaal attest op rek. nr. **430-0836951-26**
van DISOP vzw, Spastraat 32, 1000 Brussel
vermelding: '**DIFAM Guatemala**'
(Giften fiscaal aftrekbaar vanaf 40€)

www.difam.org